

شبهات مرگ و رستاخیز مسیح

خواندن متون مقدس: رومیان ۶: ۵-۳؛ ۵: ۱۷؛ غلاطیان ۳: ۲۷

۱. «جمع ما که در مسیح عیسی تعمید یافتیم، در مرگ او تعمید یافتیم» - رومیان ۶: ۳:
- آ. تعمید، یک شکل یا یک مراسم نیست؛ آن نشانگر شناسایی ما با مسیح است - آ. ۳.
 ب. از طریق تعمید، ما در مسیح غوطه ور شده، او را به عنوان قلمرو خود بر می گیریم، تا یک با او در مرگ و رستاخیزش متحد شویم.
 پ. ما در حوزه آدم، انسان اول، متولد شدیم (۱ قرننیا ۱۵: ۴۵، ۴۷)، ولی از طریق تعمید، ما به درون حوزه مسیح، انسان دوم (اول قرننیا ۱۵: ۴۷)، منتقل شده ایم (۱: ۳۰؛ غلاطیان ۳: ۲۷).
 ت. وقتی که ما در مسیح تعمید می یابیم، در مرگ او تعمید می یابیم - رومیان ۶: ۳.
 ث. مرگ او ما را از دنیا و قدرت شیطانی تاریکی جدا کرده و حیات طبیعی ما، طبیعت کهنه ما، خود ما، جسم ما و حتی کل تاریخچه ما را خاتمه داده است.
۲. «پس چونکه در مرگ او تعمید یافتیم، با او دفن شدیم تا آنکه به همین قسمی که مسیح به جلال پدر از مردگان برخاست، ما نیز در تازگی [نوی] حیات رفتار نماییم [گام برداریم]» - آ. ۴:
- آ. انسان کهنه ما با مسیح مصلوب شده است (آ. ۶)، و با او، از طریق تعمید در مرگ، دفن شده است.
 ب. در قلمرو طبیعی، یک شخص اول می میرد و سپس دفن می شود، ولی سخن پولس نشان می دهد که در قلمرو روحانی، ما اول دفن می شویم و سپس می میریم.
 پ. ما مستقیماً نمی میریم؛ ما از طریق تعمید وارد مرگ مسیح می شویم.
 ت. مسیح و مرگ او یک هستند.
 ث. ما جدا از مسیح هرگز نمی توانیم در مرگ او تعمید یابیم، زیرا عنصر مرگ مؤثر او فقط در او، آن فرد رستاخیز کرده و شامل تمام، یافت می شود - ر. ک. یوحنا ۵: ۲۹؛ ۱۱: ۲۴-۲۵؛ اعمال ۱: ۲۲؛ ۲: ۳۱.
 ج. «جلال پدر» در رومیان ۶: ۴ به اظهار الهیت اشاره دارد.
 چ. پس از تعمید، ما یک شخص نو در رستاخیز می شویم - فیلیپیان ۳: ۱۰.
 ح. رستاخیز، نه تنها حالت آینده، بلکه فرآیند فعلی نیز هست.
 خ. گام برداشتن در نوب حیات یعنی امروز در قلمرو رستاخیز زیستن و در حیات سلطنت کردن - رومیان ۶: ۴؛ ۵: ۱۷.
 د. این نوع زیستن به هرآنچه از آدم در ما است رسیدگی می کند تا وقتی که کاملاً دگرگون شده و با صورت مسیح همشکل شویم - ۱۲: ۲؛ ۸: ۲۹.
۳. «زیرا اگر بر مثال موت [مرگ] او متحد گشتیم، هرآینه در قیامت [رستاخیز] وی نیز چنین خواهیم شد» - ۶: ۵:
- آ. «متحد گشتیم [با او رشد کرده ایم]» نشانگر یک اتحاد ارگانیک است که در آن، رشد رخ می دهد، به طوری که یکی در حیات و مشخصات دیگری شریک می شود - آ. ۵.
 ب. در اتحاد ارگانیک با مسیح، هرآنچه مسیح طی کرد تاریخچه ما شده است.
 پ. مرگ و رستاخیز او اکنون از آن ماست زیرا ما در او هستیم و به طور ارگانیک با او پیوسته ایم؛ این پیوند شدن است - ۱۱: ۲۴.
 ت. چنین پیوندی همه عناصر منفی ما را تخلیه می کند، قوای خدا آفریده ما را رستاخیز می دهد، قوای ما را رفعت می دهد، قوای ما را غنی می کند، و تمام وجودمان را اشباع می نماید تا ما را دگرگون کند.

- ث. شباهت مرگ مسیح، تعمید ذکر شده در رومیان ۶: ۴ است؛ شباهت مرگ مسیح، نوی حیات است که در آیه ۴ ذکر شده است.
- ج. «در قیامت وی [به شباهت رستاخیز او]» (آ. ۵)، به رستاخیز عینی آینده اشاره ندارد، بلکه به فرایند کنونی رشد اشاره دارد.
- چ. وقتی تعمید یافتیم، با مسیح به شباهت مرگ او رشد کردیم. حالا از طریق مرگ او، ما به درون رستاخیزش رشد می کنیم.
- ح. همانطور که عنصر مرگ مسیح فقط در او یافت می شود، پس عنصر رستاخیز مسیح نیز فقط در خود مسیح یافت می شود؛ او خودش رستاخیز است - یوحنا ۱۱: ۲۵.
- خ. پس از تجربه یک تعمید مناسب، ما به رشد در مسیح و با مسیح به شباهت رستاخیزش، یعنی گام برداشتن در نوی حیات، ادامه می دهیم - رومیان ۶: ۴.
۴. «همه... در مسیح تعمید یافتید» - غلاطیان ۳: ۲۷
- آ. چهار جنبه از تعمید وجود دارد: تعمید در نام پدر، پسر و روح (متی ۲۸: ۱۹)، تعمید در مسیح (غلاطیان ۳: ۲۷)، تعمید در مرگ مسیح (رومیان ۶: ۳) و تعمید در بدن مسیح (۱ قرننیا ۱۲: ۱۳).
- ب. تعمید، مردم توبه کار را با خاتمه دادن به حالت کهنه آنها و زنده ساختن آنها با حیات نوین مسیح و در مسیح، به حالتی نو می آورد - رومیان ۸: ۲، ۱۰.
- پ. تعمید دارای دو جنبه است: جنبه مرئی و جنبه نامرئی:
۱. جنبه مرئی، توسط آب است، و جنبه نامرئی، توسط روح القدس می باشد - اعمال ۲: ۳۸، ۴۱؛ ۱۰: ۴۴-۴۸.
 ۲. بدون جنبه نامرئی توسط روح، جنبه مرئی توسط آب، بیهوده است، و بدون جنبه مرئی با آب، جنبه نامرئی توسط روح، انتزاعی و غیرعملی است؛ هر دو لازم هستند.
- ت. تعمید در خدای سه یکتا، تعمید در مسیح است - غلاطیان ۳: ۲۷:
۱. ما پسران خدا هستیم زیرا در مسیح هستیم، و ما در مسیح هستیم زیرا در مسیح تعمید یافته ایم - رومیان ۸: ۱۰، ۱۴؛ غلاطیان ۳: ۲۶؛ ۴: ۷.
 ۲. تعمید در مسیح، راه بودن در مسیح است - ۳: ۲۷.
 ۳. از آنجا که ما در مسیح تعمید یافته ایم، حالا از یک اتحاد ارگانیک با او مسرت می بریم، که قادر است کل وجودمان را دگرگون کند - رومیان ۱۲: ۲.
 ۴. قابل توجه است که در پایان باب ۳ غلاطیان، پولس با سخنی درباره تعمید یافتن در مسیح و در بر کردن مسیح [سخنش را] پایان می دهد - آ. ۲۷.
 ۵. این امر مسلم که پولس با سخنی درباره تعمید [سخنش را] پایان می دهد، نشان می دهد که آنچه در این باب پوشش داده شده است فقط می تواند در صورتی تجربه شود که ما در مسیح تعمید یافته و مسیح را در بر کرده باشیم - آ. ۲۷.
 ۶. همه شما که در مسیح تعمید یافتید، مسیح را در بر کرده اید - آ. ۲۷.
 ۷. ما در مسیح تعمید یافته ایم، و حالا مسیح را داریم که ما را می پوشاند.
 ۸. از یک سو، در تعمید، ما در مسیح غوطه ور می شویم؛ از سوی دیگر، در تعمید، ما مسیح را در بر می کنیم.
 ۹. بسیاری از ما می توانیم با قدرت شهادت دهیم که در مسیح تعمید یافته ایم و او را به عنوان لباس، پوشش خود، در بر می کنیم - آ. ۲۷.